

[Stetter.]

Den samlede virkning af alt dette bliver en katastrofe for mange familier. Unge, der har spændt sig økonomisk til det yderste for at kunne få eget hjem, må forlade det, hvis ministerens forslag bliver virkelighed. Kun de rigeste familier kan undslippe virkningerne ved, at man opsiger gæld og lader sin egen formue træde i stedet.

Hvordan bliver virkningerne på penge-markedet af alt dette her? Det har ministeren ganske undladt at vurdere. Og hvad sker der med boligbyggeriet? Jeg så, at departementschefen i boligministeriet forleden sagde, at ingen ville bygge, hvis rentefradraget faldt bort. Nu falder det delvis bort, og det vil naturligvis betyde arbejdsløshed i byggesektoren. Først opmuntrer man folk til at bygge og forbedre deres bolig, og nu kommer man så og straffer dem for det.

Der har været talt meget om, at det efterhånden er vanskeligt at se forskel på partierne. Her har socialdemokratiet da i hvert fald vist, hvad det vil sige at være socialdemokrat. Så ved folk i hvert fald dét.

Tanken om at beskatte indgående renter på én måde og udgående på en anden er overhovedet ikke holdbar. Hvad med den familie, der flytter fra et hus til et andet og skal betale pantebrevet i det nye hus med pengene fra pantebrevet i det gamle? Der kan jo blive et hul på mange tusinde kroner om året. Det har ministeren heller ikke tænkt på.

Skattekyndige i ind- og udland vil studere forslaget med interesse. Skatteinspektøren i en af vore store byer sagde forleden til pressen, at han måtte sætte alle sine folk ind i mere end ét år blot for at skabe baggrund for den deling af privat og forretningsmæssig gæld, som forslaget forudsætter. Men ikke nok med det. I de kommende år må han naturligvis lade en stor del af styrken følge de mange nye låneposteringer hos erhvervslivet og få dem delt i privat gæld og i erhvervs-gæld. Vi har hidtil af alle sagkyndige, der har været spurgt, fået at vide, at dette ikke kan lade sig gøre.

Hvis det ikke var så tragisk i øvrigt, ville jeg foreslå, at ministeren fik tildelt årets humoristpris for bemærkningerne til lovfor-slaget § 1, nr. 4. Her påvises det jo på meget underholdende vis, at hele forslaget er uigennemfærligt. Jeg skal ikke citere de to

sider, det drejer sig om, men blot spørge ministeren, hvordan han vil klare de problemer, der her lades uløst, ikke på grund af manglende dygtighed, men fordi de er uløselige.

Men først og sidst bygger forslaget på en moral, som danske myndigheder ikke kan være bekendt. Man kan simpelt hen ikke behandle folk på den måde, at man først lader dem bygge eget hus for så bagefter at gøre det umuligt for dem at beholde det og vel at mærke gøre det ved at ændre på de regler, som de havde tillid til ville bestå, fordi folketinget har vedtaget disse regler med stort flertal.

Regeringen kan ikke være dette forslag bekendt. Jeg opfordrer den til at trække det tilbage, så det ikke i de næste måneder skal sprede ængstelse og usikkerhed i hundredtusinder af hjem. Dette er jo bitter alvor for en stor del af Danmarks befolkning. Tag dog forslaget af bordet. Fjern det også for de arbejdsløses skyld. Den sikre virkning af dette forslag er, at ingen tør gå i gang med at bygge nye huse, og at arbejdsløsheden derfor bliver større.

Ministerens for skatter og afgifter har jo nu konstateret, at der ikke er mulighed for at få tilslutning til forslaget her i tinget, og jeg opfordrer derfor regeringen til at trække forslaget tilbage.

Ømann (SF):

Hvad er egentlig det for en moral, som hr. Stetter, som venstres ordfører, som fremskridtspartiets ordfører, her har talt for? Det er den moral, der siger, at med hensyn til en fuldstændig privat udgift, som man selv har påtaget sig, og som af uransagelige grunde er blevet fradragsberettiget i den skattepligtige indkomst, af en sådan udgift, som man selv har disponeret, på f. eks. 10.000 kr., skal den jævne mand med en indtægt på 50.000 kr. have en rabat på 1.440 kr., men af den samme udgift på 10.000 kr. skal den mand, der har en indtægt på 125.000 kr., have 3.960 kr. i rabat.

Det er den moral, som her er blevet forsvaret. Det er en køn moral. Det er denne helt øjensynlige uretfærdighed, som jeg kun har hørt hr. Bernhard Baunsgaard forstå her i dag, der skal bære dette fradrag, dette forslag frem i befolkningen. Det er da helt klart, at der ikke er megen udsigt til, at det